

DIPLOMA THESIS
"VADUZ FIRE STATION"

by SIMON KOS

STUDIO Dalibor Hlavacek_Martin Cenek

FOREWORD

Why should an architect be asked to design a building that is dominated by functional correlations? Because he is asked for added value, for the surplus. In other words the architect contributes something that goes beyond the task.

CONCEPT

This is what Simon Kos does with his design for a new Fire Station in Vaduz.

His approach for the fire brigade plus ambulance, including the setting on site is very pragmatic, the result is highly efficient. The demanded gym, that serves a greater public as well as the firemen is intelligently located as part of a second building row. And then, how Simon organizes the spaces as a setup of interactions and visual connections the building shapes itself consistently as

- an abstract mountain (surrounded by the real ones) with slopes and a peak and
- a multi usable aggregate of spaces (from garage to sports camp to congress hall and theater everything is possible).

Coming back to the added value, almost by itself the roof becomes a landscape and an additional offer to the public. That is architecture. And the entrance is marked by a slightly twisted staircase at the footage of the tower, like an umbilical cord. Therefore one cannot really be satisfied with Simon's notion to leave the design of the parc to a landscape architect. It is the responsibility of the architect himself to determine the program more detailed than just as parc and stage, which are no solutions whereas the slanted situation is an immense offer (by the way: Liechtenstein needs a climbing hall and a skater parc – looking at the tower and the roof.....)

The question for materiality is answered again pragmatically but also poetically. The selected materials reflect the regional potential in handling wood (wide span) and concrete (anchor) for structural reasons and standardized lightweight metal for the enclosure, not overdressing what needs to work in everyday life.

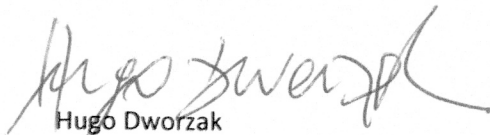
Altogether Simon Kos shows that his pragmatism and intuition correlate very well and that his Fire Station would be an enrichment not just for the fire brigade but also for Liechtenstein's society.

AFTERWORD

Although Simon believes (according to his preface) that his project is guided by intuition and that the process towards form recalls "informell architecture" (as related to informell art) I would rather turn around the story and say that it is a product of analytical thinking translated into architecture – a high class example of form follows concept.

But, who knows what came first: the chicken or the egg.....

GRADE: A

Hugo Dworzak

Bianca Anna Böckle

Poznámka:

Oponentský posudek zpracoval Hugo Dworzak z TU Liechtenstein. Hugo Dworzak působí na Lichtenštejnské univerzitě od roku 2000, v letech 2012–2016 zde vedl Fakultu architektury a územního rozvoje, v současné době vede ve Vaduzu ateliér společně s Biancou Böckle. V letním semestru 2019/20 ateliér Dworzak – Böckle spolupracoval s ateliérem Hlaváček – Čeněk. Cílem spolupráce bylo propojit obě země, které sdílejí společnou historii, nabídnout studentům obou škol se vzájemně poznat, seznámit se z různými způsoby architektonické výuky, poznat jiná místa, podmínky a kultury. Na programu byly exkurze ve Vorarlbergu a Čechách, společné prezentace obou ateliérů a účast pedagogů jako externích kritiků v partnerské škole. Originální posudek je v anglickém jazyce, níže předkládáme překlad do češtiny.

Diplomový projekt „Hasičská stanice Vaduz“

Vypracoval Šimon Kos

Ateliér Hlaváček – Čeněk

PŘEDMLUVA

Proč by měl budovu, která je založena především na funkčních požadavcích, navrhovat architekt? Protože jí má dát přidanou hodnotu, něco navíc. Jinými slovy, architekt dává stavbě něco, co přesahuje zadání.

KONCEPT

Přesně to se podařilo Šimonu Kosovi v jeho návrhu nové požární stanice ve Vaduzu.

Jeho přístup k části pro hasičský sbor a záchranáře je velmi pragmatický a výsledek je vysoce funkční.

Požadovaná, která slouží širší veřejnosti i hasičům, je chytře umístěna v zadní hmotě budovy. Šimonova organizace vnitřních prostor je velmi zajímavá, stejně jako jejich celková dispozice. Organizační a vizuální propojení jednotlivých prostor a funkcí fakticky utváří konzistentní podobu celé stavby jako:

- abstraktní hory (obklopené skutečnými horami), která má sama vrcholek i svahy a zároveň
- mnohoúčelové uskupení prostor (od garáží, sportovních a výcvikových zařízení, kongresového centra, až po například divadlo – to vše je v domě možné).

V souvislosti s přidanou hodnotou stojí za zmínku střecha, která se sama stává krajinou, nabídnutou veřejnosti k využití. V tomto je podstata architektury. Vstup je zdůrazněn lehce natočeným schodištěm u paty věže a působí jako pupeční šňůra.

I proto není možné spokojit se s Šimonovým rozhodnutím ponechat vlastní řešení parku na zahradním architektovi. Je zodpovědností architekta, aby definoval využití, které bude detailnější, než jen pak jeviště. To není řešení, tím spíše, že navržená nakloněná rovina je obrovskou příležitostí. (Mimochodem, při pohledu na věž a šikmou střechu vyvstává myšlenka, že Lichtenštejnsko potřebuje horolezeckou halu a skatepark.)

Na otázku materiality je odpověď opět pragmatická, ale zároveň i poetická. Vybrané materiály a zacházení s nimi odráží místní schopnosti ve zpracování dřeva (velké rozpony) a betonu (kotvení) ke konstrukčním účelům. Lehký kov stavbu zakrývá, aniž by překážel každodenní využitelnosti.

Šimon Kos svým návrhem dokázal, že jeho pragmatismus velmi dobře koreluje s jeho intuicí a jeho návrh požární stanice ve Vaduzu by byl přínosem nejen pro hasičský sbor, ale celou komunitu Lichtenštejnska.

ZÁVĚR

I když Šimon dle své předmluvy věří, že je jeho návrh veden hlavně intuicí a celkový proces vedoucí k finální formě se řídí „informelovou architekturou“ (obdobou informelového umění), přikláním se spíše k názoru, že se jedná o výsledek analytického myšlení převedeného do architektury – o prvotřídní příklad formy následující koncept.

Ale kdo ví, co bylo první: slepice nebo vejce...

NAVRŽENÁ ZNÁMKA: A

Hugo Dworzak

Bianca Anna Böckle